

Nedvědoviny

Noviny, které píšeme my!

Ve třech výtiscích najdeš
moje razítko. Odměna? Kinder
vajíčko! Ale jen pro děti.
Dospěláci si můžou dát mrkev.

Děda Pavel vzpomíná ...jak dostával záprďáky

Děda Pavel si toho hodně pamatuje. Aby taky ne, když už je na světě skoro 90 let. Chodil do stejné školy jako teď vy a s kamarády z Podolí vyváděli spoustu rošťáren, o kterých rád vypráví svojí vnučce, vaší spolužačce Justýně. A ta je bude s pomocí maminky vyprávět na stránkách Nedvědovin zase vám.

Když se děda Pavel jako tříletý kluk v roce 1938 nastěhoval do domu v Sinkulově ulici, vypadalo Podolí ještě úplně jinak. I ulice měly často jiná jména než dnes. Tak třeba „dědova“ Sinkulova se tehdy jmenovala Krušinova a byla to jediná ulice v okolí vydlážděná velkými kostkami, kterým se říkalo „kočičí hlavy“. Všude jinde byly jen prašné cesty. „Jen kousek ulice Na Zlatnici byl vyasfaltovaný, aut bylo málo, projelo jedno za dvě hodiny, tak jsme tenhle plácek používali jako hřiště,“ vzpomíná děda. Místu, na kterém stojí budovy školy, se říkalo jednoduše Podolské náměstí.

Do první třídy nastoupil děda Pavel v roce 1941, když mu bylo šest let. „Myslím, že to byla třída v prvním patře vlevo,“ vypráví děda. „Ve třídě nás bylo asi čtyřicet. Učila nás paní učitelka Truxová. Byla hodně přísná, hlavně na kluky darebáky, jako jsem byl já,“ přiznává děda, že nebyl

ve svých prvních školních letech zrovna vzorný žák. „Když někdo zlobil, musel si kleknout na stupínek, na kterém byla katedra, nebo nás paní učitelka poslala za dveře. Ale rákoskou jsme u nás ve škole nedostávali, výprask přišel až doma.“

Prvnímu stupni, který byl stejně jako teď v malé budově, se tehdy říkalo obecná škola. „Škol bylo tenkrát míň a dětí hodně, tak se musely ve škole střídat“, vzpomíná děda. „Všechny třídy od první do páté se najednou do naší školy nevešly, takže jsme se jeden den učili dopoledne a druhý den jsme šli do školy až po obědě, další třídy to měly opačně.“ Jídelnu škola neměla, děti obědvaly doma. „Když jsme měli školu až odpoledne, přišli jsme s klukama dřív a hráli před školou hadrovou mičudou fotbal. Hodně jsme u toho ječeli a z toho bývaly problémy. Pan ředitel Šafránek na nás křičel z okna. Někdy jsme nejen za fotbal dostali „záprďáka“ do třídní knihy, což byl průšvih, který zaváněl dvojkou z mravů.“ Jste zvědaví, jestli děda tu dvojkou z chování někdy opravdu dostal a jak vypadalo jeho vysvědčení z první třídy? To se dozvíte v příštím vydání Nedvědovin.

Prvňáčci před školou v roce 1941, děda Pavel stojí první zprava.

Děda Pavel s reportérkou Justýnou Hlavicovou ze 2.B.

Rozhovor s paní ředitelkou Janou Tonarovou: Život je umění malovat bez možnosti gumovat

Tento rozhovor jsme vedli s paní ředitelkou v době, kdy ještě nebylo jasné, jestli zůstane dál ve své funkci. Měl ji čekat konkurz, který však byl zrušen, a tak nadále zůstává dočasnou ředitelkou naší školy. O novém termínu výběrového řízení zatím rozhodnuto nebylo.

Paní ředitelka byla moc milá a ochotně odpovídala na naše otázky – vážné i ty trochu vtipné. Povídali jsme si o škole, o jejím dětství i o tom, co má ráda a bez čeho si neumí představit den. Rozhovor vedli **Ondřej Halbých a Anna Kuklová z 5.B.**

Dostala jste někdy poznámku?

Určitě někdy na prvním stupni jsem dostala poznámku, že jsme litali po chodbách.

Považujete se za dobrou řidičku?

Určitě.

A dostala jste někdy pokutu?

Bohužel ano. Jednou to bylo za nerozsvícená světla a jednou jsme se střetli s jednou paní – byla to moje vina, takže jsem musela platit.

Kým jste chtěla být, když jste byla malá?

Chtěla jsem být učitelkou. Měla jsem skvělou třídní učitelku a chtěla jsem učit dějepis a matematiku. Ta matematika se mi splnila.

Co vás přivedlo právě do naší školy?

Narodila jsem se na Praze 4 a chodila tady do školy. Pak jsme bydleli deset let v ulici Na Zlatnici. Když jsme se odstěhovali, pracovala jsem mimo Prahu. Pak jsem narazila na inzerát, že místní pan ředitel hledá zástupkyni. Přihlásila jsem se, protože tuhle školu znám – a pan ředitel si mě naštěstí vybral. Jsem moc ráda, protože jsou tu fajn lidé.

Která vaše role ve škole vás baví nejvíc – ředitelka, výchovná poradkyně, nebo třídní učitelka?

Asi třídní učitelka. Mám prvňáčky a to mě opravdu těší. Ale i role ředitelky mě naplňuje – když můžu udělat něco pro vás nebo pro učitele, aby byli všichni spokojeni.

Chodíte do fastfoodu?

Občas ano, zajdu třeba do KFC.

Kdybyste dostala 5 milionů korun od ministerstva školství, co byste se školou udělala?

Bylo by to úžasné! Vybavili bychom velkou multimediální učebnu, zlepšili akustiku ve třídách, obnovili vybavení do tělocvičny, pořídili pingpongové stoly. A kdyby něco zbylo, uspořádali bychom velký školní výlet pro všechny děti i učitele.

Máte nějaký zlovyk?

Mám jich víc. Třeba si drbu ruku, když jsem nervózní.

Bez čeho si neumíte představit den?

Bez manžela, se kterým se vždy sejdeme večer, bez radosti dětí a bez kávy. Obecně bez radosti – ta je pro mě hodně důležitá.

Dnes máme v jídelně vařenou zeleninu s bramborem. Co na to říkáte?

Zrovna tohle jídlo moc nemusím.

Měla jste jako malá oblíbenou hračku?

Ano, panenku. Já měla brunetku a sestra blondýnku, podle toho, jak jsme vypadaly. Hrála jsem si s ní dlouho a pak jsem ji dala neteři, protože mám dva kluky.

Jak odpočíváte?

Ráda cestuji, čtu si v posteli nebo na gauči. A ráda chodím do divadla.

Plánujete zapojit umělou inteligenci do výuky?

Ano, zrovna pro vás mám připravený program, kde vám AI přijdou představit.

Kolik dětí jste přijali do prvních tříd?

U zápisu bylo asi 80 dětí. Vyřadili jsme některé z jiného obvodu a přijali asi 75. Chtěli bychom mít tři první třídy.

Chystá se ve škole něco nového?

Určitě ano, ale teď zatím neprozradím víc – čekáme na výsledek konkurzu.

Budou ve škole automaty na jídlo a pití?

Na velké budově ano. Bude tam jeden automat se zdravým jídlem – bagety, housky a podobně. Mělo by to být od září.

Může podle vás AI nahradit učitele?

Do určité míry ano. Ale pokud to není robot, který by byl přímo ve třídě, chybí osobní kontakt. Karanténa to ukázala. Takže si myslím, že úplně ne.

Jaké je vaše oblíbené roční období?

Léto – mám ráda teplo. Ale i jaro je fajn, když svítí sluníčko.

A co říkáte na nový park u školy?

Líbí se mi. Něco by se dalo ještě upravit, ale oceňuji volnou plochu – dá se tam pořádat i spousta akcí.

Děkujeme za rozhovor a paní ředitelce přejeme hodně energie – ve škole i mimo ni.

Zajímavosti o paní ředitelce:

Paní ředitelka Jana Tonarová se narodila v Praze 4 – Krči. Dětství prožila v okolí Zeleného pruhu a chodila na základní školu Na Planině. Vždycky ji to táhlo k dětem – vedla turistický oddíl, jezdila na tábory a dodnes ráda cestuje, ať už po Česku nebo do zahraničí. Jejím životním mottem je: Život je umění malovat bez možnosti gumovat.

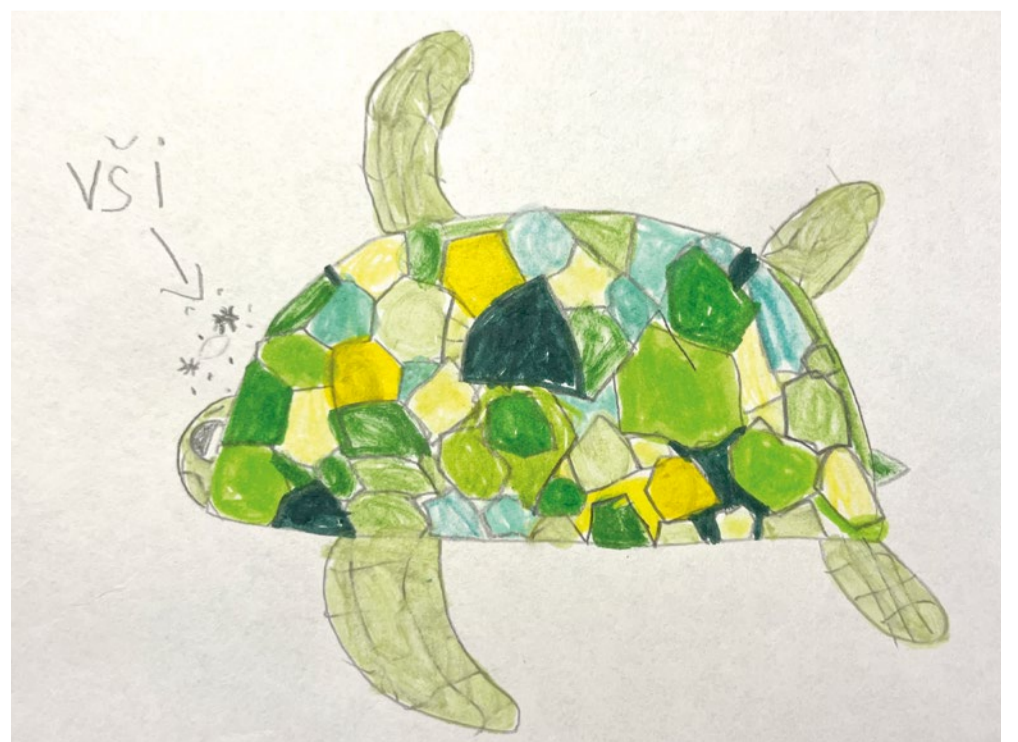
Co na to želva?

Ahoj, jsem želva Róza.

Mnozí z vás si myslí, že jsem nejpomalejší zvíře na světě. Omyl! Jsem rychlá a bystrá. O vás lidech vím víc než vy sami. Jak to? Žiju s vámi už pěkně dlouho. Říkají mi dinosaur časů. Školy v celé České republice mě často volají na pomoc, když mají nějaký problém. Učitelský sbor z Nedvěďáku mě prosil o radu kvůli všim. Nejdřív jsem nevěděla, o co jde. Já osobně s nimi zkušenost nemám, protože vši jdou jen na vlasy, takže je moje lysá hlava neláká. Ale došla jsem se, že u vás na prvním stupni s nimi všichni hodně válčí. Ty paraziti se totiž množí rychleji, než my želvy, pak se bezočivě přesouvají z hlavy na hlavu, přičemž nejsou vidět a pak ještě ke všemu na těch hlavách šíleně svědí. No není to nic pěkného. Šťěstí, že nejsem člověk. Šílejí z toho prý nejvíc rodiče, protože už nezabírá ani mytí hlav speciálními prostředky a vši takhle zamožují celé rodiny. Ptala jsem se, proč si nestrčíte jednoduše hlavu do krunýřů, jak to děláme my želvy, ale pak mi došlo, že jste lidi a ty vaše hlavy máte tak velké kvůli učení, takže si je nemůžete schovat. Navrhla jsem tedy alternativní řešení: Zrušit učení a dát si na nějaký čas pohov od školy. Voni se vám ty hlavy vyprázdní a splasknou tak, že si je pak strčíte do krunýřů jako já. Hele...

Pravidelný sloupek o aktuálních tématech pro vás píše **Jáchym Krajbych ze 3.B.**

Tak jsme našli Nedvěďáčka

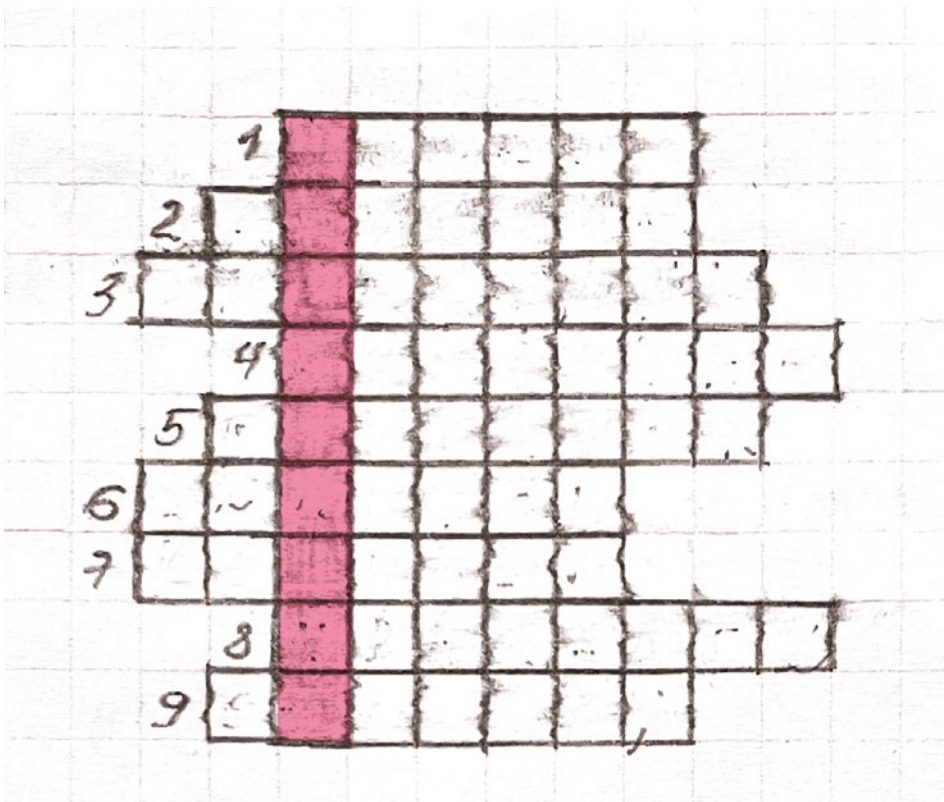
Když jsme vyhlásili soutěž o nového maskota, netušili jsme, kolik skvělých obrázků se sejde!
Výběr nebyl lehký. Redakční rada se několikrát pohádala (ale jen trochu!) a nakonec jsme vybrali vítěze:

Nedvěďáčka od Terezky Novákové ze 3.B!

Děkujeme všem, kdo se zapojili.

KŘIŽOVKA

1. den po sobotě
2. v jakém předmětu se učíme vyjmenovaná slova?
3. noc Hanse Christiana ...
4. hodina při které se kreslí (hovorově)
5. děláme různé cviky při hodině
6. nejvyšší funkce ve škole
7. sanecní, výborné .....
8. místnost, kde koná slavnost ročník.
9. příběhy pro děti

Křížovku připravila Vasyliisa Babych ze 3.B.

FTIPY

V každém čísle Nedvědoviny vám přineseme vtípy. A protože víme, že smích prodlužuje život (a zkracuje vyučovací hodiny), pusťte se do čtení. Garantujeme, že se aspoň jednou uchechtne i pan školník. Výběr má na svědomí Vincent Kurz ze 3.B.

NA DÁLNIČNÍM mostě dvě dívky házejí kameny na projíždějící auta. Ta zlá dívenka způsobila tři havárie, ta dobrá osm. Dobro tak opět zvítězilo nad zlem!

JDE DÍTĚ s ADHD spát a počítá ovečky:
„Jedna ovečka, druhá ovečka, třetí slepice, koza, kráva, kůň, strýček Donald farmu měl, héééj, Makaréna...“

RŮŽENKA SE ptá maminky:

„Mami, proč se jmenuju Růženka?“
„No, když jsi byla malá, spadla ti do kolébky růže.“

Fialka se ptá maminky:

„Mami, proč se jmenuju Fialka?“
„No, když jsi byla malá, spadla ti do kolébky fialka.“

Cihlenka se ptá maminky:

„Aůvé a vó éáivéáů?“

Kdo pro vás tvoří Nedvědoviny?

Kdo za tím vším stojí? Kdo běhá po škole s diktafonem, sbírá nápady, píše, maže a zase píše?

Naše redakce!

Mimochodem – pokud náhodou někde najdete chybu... Nestěžujte si nám, ale učitelům češtiny. My se to ještě učíme. Až jednou budeme pracovat v CNN, tak už to budeme umět.

REDAKČNÍ RADA:

Ondřej Halbych (5.B)
Anna Kuklová (5.B)
Terezie Nováková (3.B)
Vincent Kurz (3.B)
Jáchym Krajbych (3.B)
Kryštof Ruth (3.B)
Justýna Hlavicová (2.B)

....dohlíží a poradí když je třeba Tereza Kurz Tichá.

Ilustraci k článku Jak to vidí želva nakreslila Tereška Nováková ze 3.B. A velké díky patří panu Danielu Kurzovi, který nám pomohl graficky všechno složit dohromady.

Nedvědoviny vydala ZŠ Nedvědovo náměstí za podpory SRZŠ Nedvěďák. První číslo spatřilo světlo světa 29. května 2025 v nákladu 100 kusů.

Máš nápad, vtípy, hádanky, obrázek, komiks, křížovku nebo článek, který by se hodil do Nedvědoviny? Skvělé! Pošli nám ho na e-mail nedvedoviny@gmail.com nebo se stav za námi na redakční schůzku – každou středu od 15:00 do 16:00 v knihovně na Malé budově.

Uzávěrka letního, prázdninového čísla je 4. 6. 2025.